

2020. JÚLIUS–SZEPTEMBER

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 17. ÉVFOLYAM 7–9. SZÁM

A SZŐKEPUSZTAI TALÁLKOZÓ ÜZENETE

– száz éve alakult meg a szőkepusztai baptista gyülekezet –

(2020. július 26.)

Sok szeretettel köszöntelek benneteket, itt a szőkepusztai zárandok kápolnában, amelyet nagyszüleink, dédszüleink építettek 1931-ben. Bizonyos értelemben ma egy kerek évfordulót ünnepelhetünk, hiszen a bonyhádi bank 1920-ban árverezte el a szőkepusztai nagybirtokot, így költözhetek ide száz éve egy jobb élet reményében felmenőink, szinte az ország minden részéről. Az akkori nagybirtokosnak rossz lapjárása volt és ezért egyszerűen elkártyázta birtokát.

Ismeritek a mondást, véletlenek pedig nincsenek. Szemléljük az akkori eseményeket nagyobb léptékű összefüggéseiben. Száz éve az 1920-as évektől kezdődően, szinte egész Európában egy hatalmas ébredési hullám indult, emberek százezrei fogadták el Jézus Krisztust életük Urának, Megváltójának. A legjobb színházi rendező sem képes úgy rendezni egy színdarabot, mint ahogyan Istennünk a világmindenség dicsőséges ura rendezte az eseményeket a második nagy világégés előtti évtizedekben.

Soltvadkertről, Kiskunhalasról és számos más helyről baptista családok is jöttek a felparcellázott nagybirtokból termőterületet vásárolni. 1920-ban már az első évben a kiskunhalasi Soós Simon tanyáján megalakították a szőkepusztai baptista gyülekezetet, ahol a családok összejöttek istentisztelet keretében imádkozni, énekelni, és Bibliát olvasni Isten

dicsőségére. Minden család otthonában az asztalon ott volt a Biblia, minden nap családi áhítatot tartottak, együtt imádkoztak énekeltek. A Biblia nemcsak dísz volt az asztalon, hanem a krisztusi élethez valóságos útjelző és üdítő lelki táplálék. Akkoriban járta az a mondás, hogy egy baptista péksegéd jobban ismeri a Bibliát, mint egy katolikus pap.

A Bibliát nemcsak olvasták, hanem életük zsinórmértékévé is tették. Nagyon jól tudták, hogy Isten ajándékaként kegyelemből van üdvösség hit által, ezt a tényt örömmel és hálás szívvel fogadták. János 1,9-12-ben ezt olvashatjuk Krisztus Jézusról *„Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba. A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt: a saját világába jött, de az övéi nem fogadták be őt. Akik pedig befogadták, azoknak hatalmat adott arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazoknak, akik hisznek az ő nevében.”*

A Bibliát ismerő ember jól tudja, hogy Isten gyermekének lenni csodálatos kiváltságot, rangot jelent. (Két gyermek beszélget az iskolában: mondd, van nektek valaki befolyásos ismerősötök? – Hát nem is tudom, de az este hallottam, hogy Apám Istent Atyámnak szólította.) Felmenőink jól tudták magukról, hogy ha a menny és föld dicsőséges Urának gyermekei, akkor egyszerűen kifejezve, a nemesség kötelezi

őket és ugyanúgy minket is. Nem lenne méltó hozzánk, ha mennyei Atyánknak folyton csak szégyenkezni kellene miattunk.

„Mert aki szégyell engem és az én beszédeimet, azt az Emberfia is szégyellni fogja, amikor eljön a maga, az Atya és a szent angyalok dicsőségében.” (Lk 9,26) Általában jellemző volt rájuk, hogy ártó szenvedélyektől mentes életet éltek. Nem volt köztük alkoholista, nem dohányoztak, nem káromkodtak, becsületes, dolgozó embereknek ismerték őket. A nyugalom napját, a vasárnapot, még aratás idején is megtartották, nem végeztek semmi olyan munkát, ami másnap is elvégezhető. Szorgalmuk és Isten áldása eredményeképpen általában szépen gyarapodott családjuk és a gazdaságuk.

De nemcsak saját gazdaságuk gyarapodása volt számukra fontos, hanem képletesen mondva, Isten szőlőskertjében való munkálkodás is. Jézus Krisztus misszióparancsa szinte a szívükbe volt írva. Mivel az addig elhanyagolt földet művelni kellett, tavasztól késő őszig szükség volt minden munkáskézre a családokban, ezért megbíztak, megfizettek egy főállású missziómunkást *Miklós Menyhértet*, aki akár aratás idején is ment és hirdette Isten igéjét a közeli és távoli településeken. Az eredmények magukért beszélnek, egy 1938-as statisztika szerint Szőkepuszta központhoz 26 környékbeli missziós állomás tartozott.

Kedves barátom, van egy sorsfordító üzenet számodra is a következő történetbe ágyazva:

„A kaliforniai aranyláz idején egy fiatal házaspárt is elkapott az aranyszerzés szenvedélye. Eladták a farmjukat és értékeiket, majd nyugatra indultak aranyat keresni. Sorozatos kudarcok után teljesen csődbe mentek, majd Európába költöztek. Sok évvel később

visszatértek Amerikába és elhatározták, hogy felkeresik régi farmjukat. Ám mikor odaértek látták, hogy az körbe van kerítve és fegyveres őrök védik. Kiderült, hogy régi farmjuk helyén Amerika második legnagyobb aranylelőhelye található – jelenleg állami tulajdonban van.”

Isten már elhelyezte körülötted is a szükséges forrásokat és a megfelelő embereket, csak te még nem látod! Az életed legnagyobb ajándékai még felfedezésre várnak, mert pillanatnyilag mag formájában vannak jelen. Mit jelent számodra a Biblia? Mit jelent számodra Isten Igéje? Csak arra vár, hogy te is felismerd. Amit nem ismerünk fel, azt nem értékeljük; és amit nem értékelünk, azt nem becsüljük; és amit nem becsülünk, azt végül elveszítjük.

Kérdezem, elejétől végéig kiolvastad már a Bibliát, a teremtéstörténetől a Jelenések könyvéig? Ha nem, sokat veszítettél, talán mindent! Én már valamivel több, mint két éve elhatároztam, addig nem kapcsolom be a tévét, számítógépet,

amíg legalább két fejezetet el nem olvasok a Bibliából. Isten kegyelméből azóta már ötödször olvasom ki elejétől a végéig a Bibliát, azt a könyvet, amely a legnagyobb bestseller a világon, amely a legtöbb nyelvre van lefordítva és legtöbb példányban lett kinyomtatva és eladva. Így folyamatosan olvasva összeálltak bennem a Bibliából megismerhető törvényszerűségek, melyeket figyelmen kívül hagyni, finoman szólva is balgaság. Minél többször olvasom, annál hasznosabb a szívem és értelmem számára. Jól tudom magamról, nem vagyok több egy péksegédnél.

Nincs Bibliád? Vegyél! De ha van számítógéped, okos telefonod, keresd az online Bibliát. „*A teljes írás Istentől ihletett, hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre; hogy tökéletes legyen az Isten embere minden jó cselekedetre felkészített.*” (2Tim 3,16-17)

A Biblia nemcsak egy könyv a sok közül, hanem a KÖNYVEK KÖNYVE. A Biblia Isten szava,

elvezet bennünket is minden igazságra. János 3,36-ban maga Jézus mondja: „Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, nem lát

majd életet, hanem az Isten haragja marad rajta.”

Jobb esetben évente egyszer találkozunk itt, Szőkepusztán. Most azt kérem, hogy egyenként

mindenki mondjon valamit magáról! Elevenítsük fel a régi emlékeket, és új erőt nyerve, induljunk tovább, ki-ki a maga útján, Isten áldásával!

Joó István

Tisztelt Horváth Gábor polgármester úr!

A „Szőkepusztai Baráti Kör” nevében köszönöm a „Szőkepusztai találkozó” helyszínének előkészítésében való áldozatos munkátokat. Imánkat meghallgató Istenünk biztosította a jó időt, szikrázó napsütéssel és ideális körülményekkel, minden többi a kezetek munkáját dicséri. A „Zarándok kápolna” és környezetének előkészítése a találkozóra, szinte tökéletesre sikerült.

Vasárnap reggel messze elképzelésünkön felül találtuk a kis erdei kápolnát, ablakpárkányokat virágládák díszítették, szószéken vázában virágcsokor, tökéletesen kitakarított belső tér, és az udvar füve lenyírva. Örömről szolgált, hogy végig megtiszteltél bennünket jelenléteddel és köszönjük az ebédünkre meglepetésként készített két nagy tálca szendvicset. Kérlek, tolmácsolj köszönetünket mindazoknak, akik rajtad kívül azon munkálkodtak, hogy mi, a találkozó résztvevői jól érezzük magunkat. Kérlek, fogadd el nagyrabecsülésünk jeléül, a nagy szeretettel adott jelképes ajándékunkat.

Meglepetéssel tapasztaltuk, hogy a találkozó helyszínére vezető földúton lévő pocsolóvíz vezetését, szombaton a nyári záporok után kézi munkával ásóval, kapával megoldottad. Örömmel tölt el bennünket az a tudat, hogy a szívünkhöz oly közel álló Libickozma település irányítása Isten kegyelméből a legjobb kezekbe került. Elkötelezett munkád eredményeként (melyet Isten megáldott) Libickozma Somogy megye gyöngyszeme lehet. Ha végig megyek Libickozma rendezett főutcáján, büszkeséggel tölt el az a tudat, hogy szülőfalum ez a gyönyörű hely.

Kívánom, hogy Istenünk gazdag áldása kísérje életedet, családod életét és lakókörnyezetekben munkálkodók életét.

Sülysáp, 2020. július 30.

„Szőkepusztai Baráti Kör” nevében

Joó István

Szerkesztői rovat

Most, szeptemberben, hálás szívvel gondolunk arra, hogy az Úr megőrizte bennünket a világijárvány legsúlyosabb következményeitől. Arra, hogy nyitva lehetnek a templomok, imaházak, hogy rendben beindult az oktatás minden szinten, arra, hogy ha súlyosbodna is a koronavírus okozta válsághelyzet, az országban van elegendő védőfelszerelés, sőt, gyártani is tudjuk őket.

A Jó Pásztor őszi számában néhány fontos téma köré csoportosított írásokat talál a kedves Olvasó. Ezek között első helyen van a Biblia, a Biblia olvasása, tanulmányozása. Többek között erről is szól a vezércikk, amely a Szőkepusztai Baráti Kör találkozóján hangzott el. Szép bizonyágtétel *Joó István* testvértől. Ehhez csatlakozik *dr. Babós Lajos* helytörténeti kutató írása, egy kiskunlacházi takácsról, aki a maga korában lelkészeket megszentelő módon ismerte a teljes Szentírás szövegét.

Egy másik téma a jubileumok, megemlékezések. Néhány ezek közül: 130 éves a dömsödi énekkar, és 70 éve énekelt a Rádióban. Egy százéves fotó az első dömsödi imaházról, egy másik pedig egy ötven éves bemerítésről.

Átvettünk egy írást az erdélyi testvérek „Szeretet” c. lapjából, *Lajos Jánosról*, aki 120 éve halt meg, és oroszlánrésze volt számos gyülekezet alapításában. Ő volt az a puskaműves, aki Erdélyből Dömsödre, majd Pesterzsébetre költözött. Mindkét helyen sokat köszönhet neki a baptista misszió.

Olvashatunk *Hempt Adolf*, első baptista orvosról, *dr. Szebeni Olivér* testvér tollából.

A buzdító írások kategóriájába sorolhatjuk *Gerzsenyi Sándor* testvér cikkét, amely a ránk bízott hagyatékból való, valamint *Heine Kornélia* elmélkedését a keresztről.

Az ének most szintén dömsödi. A szöveget *Lázi Sándor* lelképásztor, a dallamot *Tassi Imre* karmester írta. Ő az, aki a Rádióban is vezényelte a gyülekezet énekkarát. Abszolút hallású, kiváló zenész és énekes volt. Ha a korabeli központi énekkarnak segítségre volt szüksége, remek basszus hangja miatt őt hívták be...

És természetesen most sem kell nélkülöznünk a kvízt, a gyerekrejtvényt, a keresztrejtvényt, melyeket ezúton is köszönünk *dr. Sajben Klára* testvérünknek, a rejtvényrovat kezdettől hűséges szerkesztőjének.

Áldott olvasást kíván a szerkesztő:

Dr. Almási Mihály lelképásztor

DE KI A FELEBARÁTOM?

A Jerikóból Jeruzsálem felé vezető úton életveszélyes a közlekedés. Ez ugyanis nem épített út, hanem mindig arra kanyarodik, amerre lankásabb a haladás le, vagy fel. Jó nagy kanyarulatok beláthatatlan sorozata. A két város között mintegy húsz kilométer a távolság, a Gecsemáné kert felé még annyi sincs. Az út mentén az esős évszakban sűrű bokrok, gazok, kórók növekednek. Ha erre jársz, csak haladj megállás nélkül előre, mindenre felkészülve.

Mint ez a jeruzsálemi kiskereskedő is tette. Szamara hátán az üzlete, nagy kosarak rejtik az árut. Kezében vándorbotja, vállán tarisznyája, halad bandukolva, még valami régi dalt is próbálgat énekelni. – Az útforduló után hirtelen három rongyos, sötét alak ugrik ki a bokrok közül, és adj neki! Csak a fejét, hogy meg ne sántuljon!

– Az egyik lator megragadja a szamar kantárját, a másik pedig a botja vastagabb végével neki a meglepett vándornak! Egy csapás a vállgödörbe, és az öreg boltos máris a földön hever. Kap még egyet, a biztonság kedvéért. Aztán minden vihetőt felpolcolnak szamaraikra, és gyors ütemben nekilödulnak a homokos puszta felé. Egy-két perc, és eltűnnek valamerre.

Az ájult áldozat nyöszörögve felülni próbál. Tógája szárnyai szétnyílnak, mert az övet is leoldották a derekáról, a pénzes tarisznyával együtt. Szédülten visszahanyatlik, és ismét köd borul az elméjére.

Jó félóra is eltelik, amikor egy jól öltözött férfi bukkan elő a fordulóból. Nem más ő, mint a jeruzsálemi templom egyik beosztott, avatott papja, Jerikóból, ahol a családjával

együtt az otthona van. Hetenként háromszor szokott bejárni templomi munkahelyére, hogy szolgálatát ellássa. Ezen az úton megszokta már az utazást, vagy gyalog, vagy számárháton.

Hirtelen észreveszi az út szélén heverő alakot. Előbb megriad, mint aki nem tudja, most mit kellene tennie. Egy válltáskán kívül semmi sincs nála. Hirtelen belenyilall a gondolat, hogy segíteni kellene. De mi lesz a szolgálattal? Nem késhet el! Az még sose történt meg vele. – Sarus lábával megböki a holtnak látszó embert. A vértócsát kerülgetve visszaáll az útra, és magában elnézést kérve, megindul Jeruzsálem felé.

Alighogy eltűnik a fordulón túl, eminnen megint mozgás észlelhető. Egy állat patájának a kopogása hallatszik. Ismét érkezik valaki. Kiderül, hogy nem is papi ember, hanem lévita. Ez a „rend” arra kapott megbízást, hogy mindenben segítse a papok templomi szolgálatát. Főként az áldozatok bemutatásánál volt nekik meghatározó szerepük. Egy ilyen „nagyüzemben” ugyanis, mint a templom, ők mészárosokként végezték mindennapi teendőiket.

Jön tehát a lévita, és egy pillanattal fölmeri, mi a helyzet. Látja a véres nyomokat, és hirtelen ő is elhatározza, hogy ebből legjobb kimaradni. Odahaza már szinte bemosakodott a szolgálatára, nem is érhet hozzá ehhez a tisztátalan kifosztott alakhoz. Irány a kitűzött cél felé! Majd jön valaki, aki segíteni tud.

A szegény, kifosztott, szerencsétlen emberke kezd éledezni, de még felülni sincs elég ereje. Nyögdecssel, jajgat, lehet hallani, hogy még levegője sincs elegendő

a kiabáláshoz. Kínlódva erőlködik egy darabig, de végül mégis feladja a küzdést.

És ekkor ismét feltűnik egy zarándok-féle, akinek már az öltözeke is elárulja, hogy nem judeai, hanem samaritánus származású. Lépései ütemére valamilyen földműves-munkadal mondatait dúdolja. Teherhordó szamarának jelt ad, az megáll hirtelen. A samáriai fél perc alatt felméri, mi a helyzet. Mint aki a tett embere, azonnal kibont egy málha-csomagot. Rongyokat szed ki belőle, egy kisebb korsó bort és egy kisebb üveg olajat. Átalakul hirtelen, és alkalmi orvost csinál magából. Egy borba mártott kendővel kitisztítja a vérző sebeket, majd olajos kötésekkkel elvégzi a rögtönzött elsősegélynyújtást. A vissza-élesztett sebesültet nagy nehezen felpakolja a „saját állatára”, majd irány tovább az úton a város felé!

Hamarosan egy vendégfogadót is találnak. Kéri a vendéglőst, hogy segítsen.

Egy ládára leülve megbeszéljük, hogyan tovább. Két dénárt tesz le a fogadós asztalára. (Abban az időben egy napszámos napi bére egy dénár.) Kéri őt, hogy „viselj gondot reá! Ha valamit még ráköltönnél, amikor ide visszatérek, megadom neked az utolsó fillérig.” – A fogadósban föl sem merül a kérdés, hogy mi lesz a jövőben. Bizonyosra veszi, hogy ez egy megbízható samáriai, aki állja a szavát. Ezt követően elbúcsúznak.

Így esett ez az eset. És újra lehet kérdezni: „Hát akkor mondd meg, hogy ki ennek az embernek a felebarátja?” – Egyértelmű! „Az, aki könyörült rajta!”

Menj el, és te is hasonlóképpen cselekedj!

G. S.

Hempt Adolf az első baptista orvos

Orvostudományi hallgatók közül többen megkérdezték, hogy ki volt az első orvos a közösségünkben? Sokan a rákoscsabai *Dr. Tóth Józsefről* tudják, ám egyszer ő maga említette nekem, hogy talán *Balogh Lajos* hajdúböszörményi prédikátor egyik fia megelőzte őt. Mások kiegészítették, hogy *Balogh testvér* egész életében ingyen gyógykezelt az ottani szeretetház gondozottait. A szeretetházak találtak orvosi támogatást, közösségünkön belül és a testvéregyházak soraiból is. Egyik lelkészelnökünk felesége tartósan betegeskedett, hozzá nem baptista, hanem az Isten Gyülekezetéhez tartozó *Vígh doktor* járt.

Egy mostani kutató-program keretében szeretnénk *Marosi Nagy Lajos* testvér összeállításában egy „baptista lexikont” kiadni. Ez ugyan elég sok munkával jár, de vannak bőségesen összegyűjtött források, amikből minden reprodukálható, a lelkészeink és az igehirdetőink is, (a presbiterek, evangélisták, diakónusok, még a nem feltétlenül felavatottak is, ha valahol rendszeresen hirdették az igét, vagy terjesztették a Bibliát).

Ehhez a munkához fűződött egy újvidéki család, aki részben

nazarénus háttérrel rendelkezett. *Meyer Henriket* a legnagyobb szívéllyel és kollegialitással fogadta, és fenntartották a barátságot az első találkozástól számítva életük végéig. *Hempt Adolf* bibliaterjesztő volt. Legalább három nyelvet ismert elég jól, úgy hogy ő volt jelen *Kornya Mihály* felavatásán, mint tolmács. Akkor éppen nem szűkölködtek tolmácsokban, mert *Novák Antal* szintén kész volt erre, de hamarosan egy újabb érettségizett fiatalember került „adminisztratív” munkatársként, a baptista közösségbe, sőt a teológiai szeminárium oktatói közé is egészen az első világháborúig. *Krotkovszky Ernő*, zombori fiatalemberről van szó a Békehírnökben, akit 1915-ben behívtak katonának és nem jött vissza hadifogságból, pedig az utolsó levelében azt írta, hogy szeretne hazajönni a családjához.

A régi lapok, levelezések *Meyer Henrikkel* néhány részletet, költözködést, váratlan segítségnyújtást örökítettek meg a XIX. századból Hempték részéről. A megőrzött és katalogizált levelezők között a Hempt Adolf nevet két személy viselte. Ezt gyanítottuk, de az itt említett iratokból semmit sem tudtunk

bizonyítani, mindaddig, míg egy régi osztrák lexikonban Marosi testvér talált egy meglepő eredményt.

Ifjabb Hempt Adolf (1874–1943), és édesapját „protestáns misszionárius s tisztviselő fia”-ként mutatja be az 1815-től vezetett 15 kötetes lexikon (9). Házasságot kötött *Maria Winklerrel* 1903-ban. Addig a grazi egyetemen előbb gyógyszerészetet, majd orvostant tanult. 1898-ban lett orvosdoktor, és a hadseregben lett katonaeorvos. A Habsburg birodalom összeomlása után Lukavac-ban dolgozott, 1921-ben Újvidékre ment. Kifejlesztett a veszettség ellen egy védőoltást, majd megnyitotta a helyi Pasteur intézetet. Meghívták Párizsba előadást tartani, és több európai, később afrikai kórházban alkalmazták a szerét. Ezzel nagyon sok embernek mentették meg az életét. *Meyer Henrik* által, 1886-ban bemelegített, és nyomban utazott haza Sarajevóba. Attól kezdve tartották nyilván gyülekezeti tagként.

A gyógyszerét mindenütt eredményesen alkalmazták körülbelül 1985-ig. Ezért őt a szerb kormány a Szent Száva renddel tüntette ki.

Dr. Szebeni Olivér

Gerzsenyi Sándor: Megmentett!

Jöjj az áldás Kútfejéhez,
Hangolódj fel, én szívem!
Golgotáról drága forrás
Csörgedez: a kegyelem.
Szent örömmel zengi ajkam,
Tüzes nyelvek énekét:
Drága Jézus, Üdvözítőm
Értem adta életét.

Messze jártam, bűnben éltem,
Ám kegyelme rám talált.
Szakadéokban, nagy mélységben
Hallottam hívó szavát.
Szomjat oltó szent szerelme
Most az áldott Hegyre hív,
Békességét kiárasztja,
Áldott hangja boldogít.

Mérhetetlen adósságom
Hogy törlesszem Jézusom?
Életem nagy tartozását
Megfizetni nem tudom.
Köss magadhoz, drága Pásztor,
Tiéd már az életem.
Irgalmadnak szent pecsétje
Égjen mindig szívemen.

Pécs, 1981. Vallomás (128. old.)

...mert Ő él!

Sokhelyütt látni kereszteket a megfeszített Jézussal. S bevallom, nekem is van egy. Édesanyámtól kaptam egyszer egy kis rózsafüzért, melynek gyöngyei lámpaoltás után egy kis ideig fluoreszkálnak még a sötétben. A füzér a hálósobai olvasólámpára van akasztva, mert a gyöngyök ott tudnak leginkább feltöltődni fénnel, míg elalvás előtt olvasok. Szeretem ezt a sötétben pislákoló láncocskát, mert kedves emlék, amit édesanyám szerető szívvel ajándékozott nekem. Ennek a láncnak a végén csüng egy apró fémkereszt Jézussal. Bár hosszú évek óta őrzöm már ezt a kis tárgyat, valójában most vettem először igazán szemügyre az alaposan kidolgozott feszületet. A felső részén ábrázolták az I.N.R.I. feliratú táblát. A kereszt két darabját kötelek kötik össze. Az Úr Krisztus térdei behajlítva, feje lehajtva, ruházata mindössze egy ágyékkötő. Amilyen kicsi ez az alkotás, olyan részletes. Felvillan bennem a gondolat, hogy „Ő, ez milyen idejétmúlt! Ugyanis az Úr Jézus Krisztus már nincs a kereszten.” Bár valóban ott volt számára végtelennek tűnő órák hosszát, mialatt beteg lelkünk és vágyaink terheit átvette, viselte és a büntetést értük elhordozta. Iszonyatos borzalmakon kellett átmennie, amíg minden egyes ember bűnei átgázoltak testén és lelkén. Isten akarja, hogy ezt tudjuk és ne felejtjük el soha. Emellett azonban a mi Megváltónkat már levették a keresztről, sírba fektették, ahonnan feltámadva távozott. Azaz a kereszt – és a sír is – már régen üres. Mire hát a fenti ábrázolás?

Felmerül bennem, hogy jóllehet bűneim Vele együtt megfeszítettek, nap mint nap ismét a

keresztre juttatom Őt. Minden egyes alkalommal, amikor kizárom Őt és tanítását szívemből és újabb vétkeket követek el, könyörtelenül az átokfára szegezem és meggyalázom Őt újra, ahol addig szenved, míg le nem borulok lábai elé alázattal és bűnbánattal teli szívvel.

Milyen nagyon vágyok rá, hogy ha felnézek a keresztre, ne legyen ott a Megváltóm, hanem mellettem álljon és mosolyogjon rám mondván „Jól van, hű szolgám!”

Az üres kereszt számomra azt jelenti, a kegyelmes Isten adott nekünk egy lehetőséget, hogy újra éljünk, hogy feltámadjunk a Krisztusban, hogy Isten bennünket is le tudjon venni a bűnök keresztyéről és magához tudjon minket vonni, ölelni. S bár mi újra és újra kiszögezzük magunkat az ellenállásunkkal, az engedelmesség és az alázat ezredszerre is kihúzza kezeinkből és lábainkból a szegeket.

Aki Krisztusnak átadja az életét, ebben a különös hintában éli le maradék éveit. Ez az, amit az „őember szüntelen és folyamatos öldöklésének” nevezett Luther. Egy kívülálló nem feltétlenül érti, mi a jó ebben. Hiszen, akik nincsenek tudatában a bűnnek, vagy pedig nem zavarja őket, szemmel láthatólag nagyobb egyensúlyban vannak a világgal és önmagukkal. Mondhatnánk, az ő szekerük gyakran sokkal zökkenőmentesebben száguld lefelé a dombról. A keresztyének pedig zötykölődnek, sőt néha igencsak fájdalmasan megdobja őket egy-egy kátyú. Azonban az irány helyes és ismerik az úti célt! Arról nem is beszélve, hogy milyen csodálatos útítársakra, testvérekre akadunk közben és az út milyen bámulatos tájakon

vezet át, amiket szívből tudunk értékelni és élvezni.

Felbecsülhetetlen útikalauzunk a Szentírás, mely pontos és aktuális útleírásokat kínál. Ezek a Szentlélek vezetésére hagyatkozó, imádságos lelkű utazó számára bármikor elérhetőek és a legbonyolultabb útvesztőben is megmutatják a kiutat. Igen, a Szentlélek segít ebben is. Ő a legbecsesebb személy az utazásunk alatt. Folyamatosan munkálkodik, figyel, alakít, nevel, tanít, bátorít, vigasztal, megörvendeztet, erőt és bölcsességet ad, egyszóval *él*.

A Szentlélek, az Úr Krisztus lelke *él*. Az a legcsodálatosabb és a legfélelmetesebb tulajdonsága, hogy *van*. A szó legszebb és legrémisztőbb értelmében Ő maga a *Létezés*, sőt annak is felette áll. Ehhez a végtelen forráshoz kaptunk újra felismerést és csatlakozást az Úr Jézus Krisztus által.

Ő, mennyire nem egy kis kedves rózsafüzéren vagy akár monumentális dómok ormán található figura, szobor, alak a mi Istenünk! Mennyire nem a pufók kisdéd, vagy a szelíd mosolyú festményarc, amely előtt gyertyák égnek és emberek hódolnak! A mi Istenünk a Teremtő, az Életet Adó, a Feltámadt, az Örökkön Létező, a Voltam-Vagyok-Leszek Isten! *Ő él!*

Fel kell fogni a felfoghatatlant! Hadd lépjen ki hát minden ábrázolásból, képzeletbeli vagy megalkotott statikus formából! Keljen valóban életre szemünk láttára, fejeinkben és szíveinkben a mi végtelen és Élő Istenünk, aki bennünk is van, létezik, munkálkodik és szól hozzánk!

Döbbenettel eszmélek rá, hogy Isten ősi héber neve a magyar igével párosítva mennyire valóssá teszi a felkiáltást: *ÉL! ÉL!*

Heine Kornélia

Guinness Rekordok Könyvébe illő memóriaképesség

Élt egyszer egy *Bak Sándor* (1811–1866) nevezetű takács Kiskunlacházán, aki nem is a mestersegével foglalkozott leginkább, hanem a Bibliát olvasta állandóan, aminek aztán az lett az eredménye, hogy betéve tudta a teljes Ó- és Újszövetséget. Olyannyira, hogy ha megjelöltek bárhol egy szót vagy mondatot, képes volt folytatni a Szentírás szövegét.

Minderről *Vörös János* (1811–1865) nagytiszteletű úr számolt be utódjának, *Könyves Tóth Kálmánnak* (1837–1924), mielőtt még átvette volna szolgálatát az 1866-ban újonnan megválasztott lelkész. Panaszosan szólt a kivételes adottságú mesteremberről, mert akárhányszor csak találkozott vele, Bak Sándor mindig a Szentírásból idézett, s kérlette a lelkészt, hogy ezt meg azt a tételt magyarázza meg neki.

Könyves Tóth Kálmán, hogy megbizonyosodjék e képességről, egyszer magához hívatta a takácsot és vagy harminc kijegyzetelt szövegrészre kérdezett rá. S ez az egyszerű ember a harminc helyből nem tévesztett el egyetlen egyet sem! Egyszer azonban nem a kérdezett verset folytatta, s ekkor a lelkész azt

hitte, hogy most sikerült megfognia. De csalatkoznia kellett, mert Bak Sándor így válaszolt: *mindjárt, kérem alássan, előre kezdtem két verssel, mert az is hozzá tartozik.*

Mindezekről Könyves Tóth Kálmán számolt be a Vasárnapi Újság 1872/26. számában hozzátéve, hogy *távol áll tőlem minden nagyítás, s állításomat egy egész város lakossága igazolhatná.*

Bak Sándor egyébként 1811. december 19-én született Kiskunlacházán, és hunyt el 1866. szeptember 27-én. 1833. november 20-án vette feleségül Bakó Erzsébetet (1813–1849), akitől hét gyermeke született. A gyerekek közül csak négyen érték meg a felnőttkort. Arról nem szól a fáma, hogy örökölték-e apjuk szellemi képességét.

Dr. Babós Lajos
nyug. egyetemi docens
helytörténeti kutató

130 éves a dömsödi baptista énekkar

2000. november 26-án délután jubileumi alkalomra gyűltünk össze a dömsödi imaházba, megünnepelni a gyülekezet énekkarának 110 éves évfordulóját. Erre az eseményre a Békehírnök oldalain keresztül meghívtuk mindazokat, akik valamikor énekkarunk tagjai voltak. Sokan el is jöttek, hogy velünk ünnepeljenek.

A vendégszolgálatot *Nagy János*, nyugalmazott lelképásztor testvér végezte, aki az Ézsaiás 12:1–6 igeversek alapján hirdette Isten üzenetét. (Csak megjegyzem, Nagy János testvér éppen 100 éve született! – a szerk.) Folyamatos éneklésre buzdította a gyülekezetet. Igehirdetésében hangsúlyozta, hogy minden életkörülményre, gondra, öröme találunk megfelelő éneket, melyekre sok ismert példát is hozott: Ha néha-néha bús vagyok... (szomo-

rúságra); Dicsérd az Urat én lelkem... (öröme); Ó, lenne bár oltár szívem... (hálaadásra); Legdrágább kincsem itt nekem... (bizonyágtételre mások felé) – és sorolta tovább azokat az énekeket, amik a különböző élethelyzetekben aktuálisak lehetnek.

Nagy testvér kihangsúlyozta azt is, hogy az énekek szövege, dallama akkor jó, ha szent mind a kettő. Szent szövegre lehet csak szent dallamot írni. Vannak, akik világi dallamra próbálnak szent szöveget írni, de ez nem működik. A Bibliából tudjuk, hogy Dávid különösen magasra emelte az éneklés kultuszát. Jó lenne ezt nem megrontani, hanem továbbadni. Amikor énekelünk, legyen az is a tudatunkban, hogy Istennek éneklünk és az Ő országában is folytatjuk ezt a szolgálatot. Az ünnep fényét emelte az a sok karének, melyet

természetesen az ünnepelt énekkar adott elő *Vasadi Lajosné* és *Pálfi Noémi* karvezetők vezetésével. Felemelő volt látni és hallgatni az egykori tagokkal kibővített énekkar szolgálatait, melyek között olyan ismert dallamok csendültek fel, mint a Hűségéd végtelen Atyám, nagy Isten...; Ki lakik az Isten rejtekében...; Mert úgy szerette Isten e világot...; Örvendtem, mikor mondták nekem...; Az Úr őrizöm, pajzsom és szabadítóm...

Az ünnepségről fennmaradt néhány hangfelvétel és egy-két gyengébb minőségű fotó is. Idézzük fel együtt az ünnepet ezekkel az emlékekkel, már csak azért is, mert mindez éppen 20 éve történt, tehát az énekkar idén szintén jubileumát ünnepli. Köszöntjük a 130 éves dömsödi baptista énekkart!

Pálfi Zsolt
(www.domsodibaptista.hu)

Egy százéves fénykép

A fenti kép a legrégebbi ismert fotó, amely az 1907-ben épült dömsödi imaházat és az előtte álló gyülekezetet örökítette meg. A felvétel tudomásom szerint az 1920-as évek elején készült.

Érdekes kissé elidőzni a képen és megfigyelni a részleteket: az emberek ruháját, a díszes előtérteket, a kaput, a magas kerítést, a hatalmas oszlopokat, az imaház-feliratot az épületen, az alatta lévő körablakot, ami ugyanolyan, mint a mostani imaházunk felső ablaka. Észrevehető, hogy az emberek vastagon vannak öltözve és a szomszéd háztetőn is látszik némi

hó, így feltételezhető, hogy téli időszakban készült a kép valamikor.

Sajnos már nem tudjuk, hogy kik vannak a képen, de azt tudjuk, hogy a hitelődeink voltak. Az ő Istenbe vetett bizalmukról tanúskodik a kép, és nem szabad elfelejtenünk, hogy nélkülük – most 100 évvel később – mi sem lehetnénk.

Aki esetleg többet tud a kép keletkezéséről vagy felismer még valakit a fotón, kérjük, ossza meg velünk is egy hozzászólásban.

P. Zs. (www.domsodibaptista.hu)

Bemerítés 1971 júniusában

Lelkipásztorok a bemeztkezőkkel

Állnak: Balogh Gyula, Meidl Lujza, Tassi Rózsa, *Lázi Sándor* lelkipásztor, Balla László, *Kovács László* lelkipásztor, Várkonyi Mária, Tassi Ildikó, Várkonyi Sarolta

Ülnek: Sipos Márta, Ábrahám Antalné, *Almási Mihály* lelkipásztor, Balla Lászlóné, Horváth László

P.Zs.

Az élénk gyülekezeti élet egyik fontos bizonyítéka a bemeztés. Ezen a „majdnem ötven éves” fényképen, az első sorban középen édesapám, Almási Mihály látható, aki 1920-ban, 100 évvel ezelőtt született.

– a szerk. –

Rádiós istentiszteleten szolgált a dömsödi énekkar 70 éve

Egy-két héttel ezelőtt Apukám átküldött nekem egy régi újságcikket, melyet néhány éve talált a Lelki élet című baptista újság 1950. április 1-jei számában:

„A dömsödi énekkar a stúdióban

Tudvalevőleg eddig mindig a nagy budapesti énekes testvérek látták el a szabadegyházak vallásos félóráin, a baptista adások alkalmával az énekszolgálatot. Március 9-én új szín vegyült a szolgálatba: felutazott Budapestre, áldozatkész vállalkozással a dömsödi gyülekezet énekkara *Tassi Imre* testvér vezetésével, és hála Istennek, szépen és áldásosan szolgáltak. Imádkozott *Lázi Sándor* dömsödi lelkipásztor. Igét hirdetett *Dobner Béla* fóti lelkipásztor. Április 2-án vasárnap reggel fél nyolckor *Cserhalmi* lelkipásztor beszél és a Nap utcai testvérek énekelnek *ifj. Szegedi György* vezetésével.”

Ez a rövid közlemény megmozgatta a fantáziámat, mert elkezdtem azon gondolkodni, hogy vajon meg lehet-e még ez a felvétel valahol. Azt tudtam, hogy a rádióadásokat egy ideje már archiválják és elérhetővé teszik az interneten az MTVA Archívumában, de sajnos a keresett felvétellel kapcsolatban nem jártam sikerrel.

Szerencsére az újságcikk elég pontosan leírja, hogy mikor volt az adás a rádióban, ezért gondoltam egyet, és írtam egy e-mailt az oldalon talált címre az MTVA munkatársainak. Őszintén nem sok reményem volt rá, hogy valaha is kapok választ, mégis a héten váratlanul egy üzenet fogadott a „postaládámban”:

Az Archívum tájékoztatása szerint a keresett hangfelvétel valóban 1950. március 9-én hangzott el a Petőfi Adón Szabadegyházak vallásos félórája címmel. Sajnos a hangszalagot már régen letörölték. Azonban a műsorborítékban megtalálható a leirat, a műsor szövege.

Izgatottan nyitottam meg a levél csatolmányát, melyben ott volt az írógéppel írt több oldalas leirat, mely szóról-szóra tartalmazta az imádságok, énekek és prédikáció szövegét abban a sorrendben, ahogy éppen 70 évvel ezelőtt elhangzott. Sajnos az MTVA nem járult hozzá, hogy publikáljam az anyagot itt a honlapon, ezért csak egy rövid összefoglalót írok arról, mi is történt akkor a rádióban.

A műsor 10 óra 40 perckor kezdődött a dömsödiek énekével. A jól ismert Hit hangjai ének,

a „Szent érzélem tölti keblem, hozzád vágyom Istenem!” hangjai csendültek fel először, majd Lázi Sándor testvér kérte imában Istent, hogy adjon mindannyiunknak munkás lelkületet, hogy életünk minden napja szolgálatban teljen el. Ezután Lázi testvér felolvasta Máté evangéliumának 20. részéből a 20–28-ig terjedő verseket, ahol a Zebedeus fiainak anyja kéri Jézust, hogy Jézus „földi királyságában” a fiainak kitüntetett szerepük legyen. Erre Jézus megfedtte őket, elmondva, hogy ő szolgálni jött a világra, és nem azért, hogy hatalmat szerezzen.

Az igeolvasás után újból a dömsödi énekkar énekelt, mégpedig a „Teérted véremet adtam, testem sebes...” kezdetű éneket, ami szintén a Hit hangjai énekeskönyvben található.

Dobner Béla, fóti lelkipásztor az igehirdetésében a szolgálat fontosságáról beszélt. Jézus szolgálni jött a világra, és nekünk buzgóságban és szolgálatkészségben őt kell példaképünknek tekintenünk. Istentől rengeteg ajándékot kapott az emberiség, amik által különbek lehetünk a többi földi teremtménynél. Használjuk ki jól a képességeinket! – hangzott a buzdítás.

Az igehirdetés után a „Nagyon szeret engem Jézus, oly sokat tett értem!” kezdetű ének hangzott el ismét a dömsödiek szolgálatában, majd a lelkipásztori áldás és az „Ámen” záróénekünk jelezte a műsor végét.

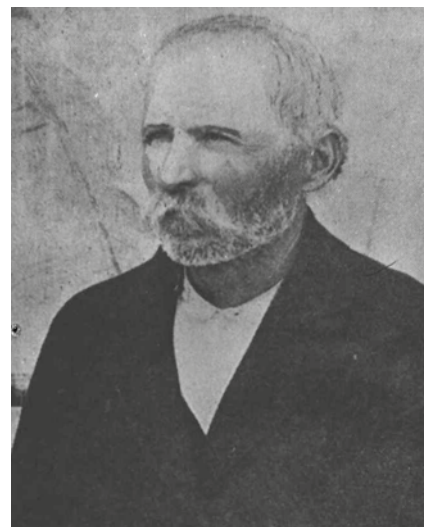
Ha nem is sikerült megszerezni magát a felvételt, nagyon örültem neki, hogy ennyi mindent megtudhattunk erről a 70 évvel ezelőtti különleges szolgálatról. Hiszem, hogy ennek a dömsödi áldozatvállalásnak meg volt a jutalma, és számunkra is hordoz üzenetet még most is, hét évtizeddel később... P. Zs.

A dömsödi énekkar 1960-ban, középen Lázi Sándor lelkipásztor, és Tassi Imre karmester (10 évvel a rádiófelvétel után)

Lajos János (1833–1900)

120 éve halt meg a puskaműves lelki harcos

Lajos János neve ismerősen csenghet, hiszen elsősorban *Kornya Mihály* megtérése kapcsán szokták emlegetni. Ő volt az a puskaműves, akinek otthonában ragadta meg először a tiszta evangélium a későbbi parasztproféta szívét. Azt azonban kevesen tudják, hogy ő volt az első magyar nemzetiségű, baptista igehirdető, akinek határozott döntése nyomán megalakult a legelső magyar baptista gyülekezet, és aki negyedszázados szolgálata során legalább tíz alkalommal változtatott lakhelyet, hogy az evangéliumot minél több emberrel megismertesse. Lakott *Nagyszalontán* – ahol 1833 áprilisában megszületett – majd *Borosjenőben*, a vajdasági *Újvidéken*, *Bokszege*n, *Dömsödön*, *Budapesten*, *Taucon*, *Lugozón* és *Körösbökényben*, ahol 67 éves korában elhunyt. Úttörő munkája nyomán magyar és román gyülekezetek sokasága alakult meg mindenfelé, amerre járt; atyai gondoskodása folytán missziótörténeti jelentőségű prédikátorok, egyházvezetők nevelkedtek körülötte, az utókor mégsem ápolta jelentőségéhez méltóan a vándorló prédikátor emlékét – hamvai jeltelen sírban nyugszanak valahol a körösbökényi temetőben.

Édesanyja, *Femesy Erzsébet* istenfélelemben nevelte három gyermekét, *Lajost*, *Juliannát* és *Erzsébetet*, és hat esztendőn át imádkozott megátalkodott férje visszatéréseért a családba. A lelki életet komolyan megélő szülők példája hatott Jánosra, aki növekedésével egyre nagyobb érdeklődéssel és szorgalmasan fordult az ige felé: szorgalmasan olvasta, hallgatta, igyekezett

meg is élni. Tizenkét éves korában lakatos inasnak állt, majd Budapesten képezte magát tovább, ahonnan hazatérve a IX-ik szalontai zászlóaljnál alkalmazták, mint a fegyverkészlet karbantartóját. Munkája elismeréseként katonai ranggal is kitüntették, ám számára az volt a legnagyobb kitüntetés, amikor beállhatott Jézus hadseregébe, és zászlóvivője lett az élő evangéliumnak. A kor protestáns igehirdetésére általában a teológiai liberalizmus volt jellemző – nem nyújtott megfelelő lelki táplálékot a bűnbocsánatra, a személyes Megváltóra szomjazó embereknek.

Nagyszalontán bibliatanulmányozó háziközösségek jöttek létre – Lajos János házánaál is. Ezekben a csoportokban megbeszélték a templomban hallott prédikációt, az egyéni bibliaolvasás során felmerülő kérdéseket. Az egyik nagy téma a beme-rités volt. Még élénkebb lett az érdeklődés eziránt, amikor a református lelkész prédikációjában megemlítette, hogy az ősegyházban megtérésük után teljes alámerítésben részesültek a hitvallók. Lajos János megtért hívőként kérte a lelkésztől, hogy merítse őt alá, azonban elutasításba ütközött.

Erre az időre tehető a német származású *Novák Antal* bibliaárus látogatása, aki 1871-től többször megfordult Nagyszalontán, és kapcsolatba került a Lajos János köré csoportosul háziközösséggel. Tőle hallottak először tiszta tanítást a beme-ritésről. Lajos Jánosban megérlelődött az elhatározás, és azt mondta: „Most már kitűzöm a zászlót! Aki velem akar jönni, az jöjjön!” Képes lett volna eladni mindenét, hogy

Németországba utazzon, és beme-ritkezzen – Magyarországon ekkor még senki sem volt, aki a beme-ritést elvégezhetné volna. *Novák Antal* lebeszélte a nagy áldozattal járó utazásról, mondván, hogy hív ő majd valakit, aki alámeríti a megtérteket. A történelmi jelentőségű alkalomra 1875. augusztus 26-án került sor, amikor *Meyer Henrik* Gyulán alámerítette az első nyolc magyar személyt: Lajos Jánost, feleségét és két gyermeküket, *Kornya Mihályt* és feleségét, valamint két másik személyt (feltehetően Lajos János feleségének rokonait). *Tóth Mihály*, aki Kornyát elhívta a Lajos János házánaál tartott össze-övetelre, halogatta a csatlakozást, de a következő beme-ritéskor már ő is ott állt a fehérruhások között.

Az üldözés ellenére látványosan gyarapodott a gyülekezet, az átadott életű férfiak a környékbeli településekre is elvitték a megváltás örömhírét. Amikor Lajos János öt félárván maradt gyermekkel 1877 tavaszán elköltözött *Borosjenőbe*, már 50 főnyi volt a szalontai gyülekezet taglétszáma. *Meyer Henrik* már az év őszén megtartotta az első beme-ritést *Borosjenőben*. Mint fegyverműves a hadsereg kötelékében, először felsőbb utasításra volt kénytelen költözni, de Isten irányította ezeket a költözéseket. Bizonyágtételei

nyomán sok katona tért meg, és vállalta a bemelegítést. Arad környékén mind férfiak voltak, akik baptisták lettek, ezért Lajos János sokat imádkozott, míg – minden bizonnyal Meyer Henrik közreműködésével – újra házasságot köthetett. Erre 1878-ban került sor. Második felesége, *Meyer Éva*, az újvidéki gyülekezet tagja volt. Házasságukból hat gyermek született, így idővel a család tizenhárom tagúvá növekedett. Amikor utasítást kapott rá, és Isten vezetésének engedve költözni kellett, nem kis áldozatot vállalt. Felesége és gyermekei Isten akaratába belesimulva, mintegy gyülekezetként vállalták a sokféle terhet, a szent megbízatást.

A költözések során Lajos János magával vitte szerzőségeit, és kovács-lakatos műhelyt nyitott mindenütt, ahol letelepedtek. Mesterségéből adódóan sok emberrel került kapcsolatba, akiknek alkalmuk volt hallani az igét. amikor tehette, távolibb településekre is gyakorta kijárt, hogy gyülekezeteket alapítson, szolgatársakat neveljen. 1887. március 22-én felavatták a lelki munkára – ekkor már

A körösbökenyi baptista imaház

Budapesten lakott. Az évben újra Bokszegre költözött, hogy részt vegyen az Arad környékén fellendült, nagy bemelegítésekkel gyümölcsöző misszióban. Ebben a szolgálatban Kornya Mihály is nagy erőbedobással vett részt.

Lajos János megtérésétől kezdve legtöbb helyen ellenállásba ütkö-

zott, üldöztetéseket kellett elszemnednie. Szülővárosában például csípős paprikát szórtak a szemébe; *Dömsödön* a lakásán összegyűlt gyülekezetre támadtak, a bútorokat szétverték, ő maga összetört végtagokkal hetekre ágyba kényszerült. Egész életén keresztül viselte az ütlegetések nyomait. *Váchartyánban* börtönbe zárták – és még hosszan sorolhatnánk a megpróbáltatásait.

Utolsó állomása Körösbökeny volt. 1895-ben kezdte meg ott a munkát, három év múlva pedig már tíz misszióállomásról érkező fehérruhások bemelegítésére került sor. A helyi gyülekezet létszáma ekkorra meghaladta a száz főt. Lajos János rendkívüli életútja 1901-ben zárult le. Különböző nemzetiségű hívők ezrei gyászolták országsherte a nagy úttörőt (lánya, Mária, a neves román prédikátor, *Vasile Berbecar* felesége lett).

A február 8-án megtartott temetési istentiszteleten Tóth Mihály és a budapesti *Bokody Lajos* hirdette a feltámadás ígését.

Kiss Lehel

(*Szeretet*, 2020. aug. 8., 8–9. old.)

Archív missziós filmek, olvasmányok a neten www.dralmasimihaly.hu

Folyamatosan nő azoknak a történelmi értékű, dokumentum jellegű filmeknek, TV műsoroknak a száma, amelyek közösségünkkel kapcsolatosak. A fenti honlapon filmek, hanganyagok, képgaléria, prédikációk, könyvek, írások találhatók.

Néhány téma: imaházépítések és átadások, bemelegítések, hangversenyek, vitafórumok pl. az állam és az egyházak közötti megállapodásról, a Teológiai Akadémia, a missziós központ és a szoborpark átadási ünnepe, szeretetszolgálati, gyermekvédelmi és evangélizációs filmek, a Békehírnök története, dr. Haraszti Sándor élete, Jimmy Carter és a magyar korona, Szőkepusztai konferenciák, gyerektáborok, jubileumok, Héthalmi centenáriumi megemlékezés, stb. A honlapot ajánljuk Olvasóink figyelmébe!

–am–

Olvasóink írják

Köszönjük szépen a Jó Pásztor lapot, amelyet a karantén ellenére időben megkaptuk. Mindig értékekkel van tele, most is. Szinte azonnal ki is olvastuk.

Az 1982-ben írt cikk már akkor hatással volt rám, most a címeről is ráismertem. Akkor még nem voltam ilyen könnyen síró, most végigkönnyeztem, pedig nem szomorú cikk, a végén egy még fehérebb ruháról van szó.

Gerzsenyi Sándor testvér cikke nagyon igaz, nagyon jó. Vittem egy lapot Békésre a rokonaimnak, mert ezt szó szerint kell ismerni.

Haraszi Sándor bácsit – mi úpesteiek nagyon szerettük – férjem családja még Váci úti korából szívébe zárta. Jó volt olvasni önéletrajzát, nagyon őszintén, kissé öniróniával emlékezett gyermek- és ifjú korára...

Joó István cikkéből a testvéri szeretet ereje sugárzik, és a nagy próbákból való kimenekedés Jézus nevében. Jó lenne megismerni Joó Attila szakdolgozatát. Vajon lehetséges-e, ha nincs olyan akadály, amit én nem ismerek?

„Összefűz Isten szeretete” – köszönjük Urbán Enikőnek a szép éneket!
Szeretettel és áldáskívánással:

(Gulyás Annuska és Ernő)

Hálások vagyunk az Úrnak, hogy ezekben a nehéz időkben is megkaptuk a Jó Pásztor lapot, amit nagyon szeretünk. Kívánjuk, hogy az Úr gazdagon áldja testvéreinket, akik részt vesznek a lap szerkesztésében.

(HJ és n., Méhkerék)

Imádkozunk a testvérekért, hogy ne kapják el a koronavírust. De nemcsak az ország testvéreiért, hanem a világért, a hitetlenekért is, hogy végre

ébredjenek fel az emberek és forduljanak Isten felé, amíg nem késő.

(K. J.-né – Dunaújváros)

Köszönjük minden munkatársnak, hogy ezt a szép munkát végzik az Urért. Isten áldását kívánjuk mindnyájukra.

(V. Gy.-né – Kiskőrös)

Mindig örömmel és hálaadással várom a Jó Pásztor lap érkezését. Nagy öröm számomra a lapban található hitelesítő, vigasztaló és tanító cikkek olvasása. Nem utolsó sorban Gerzsenyi Sándor lelkipásztor bölcs élettapasztalattal és az igazság fényében megírt sorai, amelyeket élete során nyert. Nagy úrt hagyott maga után!...

De hiszem, hogy Isten választott gyermekei a kedves örömhírt viszik és adják tovább, amelyre mindannyiunknak szükségünk van.

(K. S.-né – Miske)

Az Úr Jézus áldását kívánom minden kedves szerkesztőségi munkatárs munkájára. Örülök, hogy ismét megjelent az újság és megkaphattam, benne az életrajzi írásokkal és a rejtvényekkel. Köszönöm.

(S. M. – Bp)

A karantén alatt élve, megtapasztalhattuk, mennyire nagy az Úr kegyelme. Megtartott, megerősített a hitben, még több vágyat támasztott bennünk az Igére, a közösségre. Hálát adok azért, mert gyülekezetünket megtartotta, senki nem lett „vírusos”. Áldom ezért az ő nagy nevét! A baptifon nagyon erős kapocs volt azok között, akik szívükön viselik a mások sorsát, vigasztalnak, megerősítenek.

(G. Gy.-né – Kétegyháza)

**A JÓ PÁSZTOR megtalálható
az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu**

**A Jó Pásztor újságot továbbra is
ajándékba küldjük mindazoknak,
akik kérik.**

A Jó Pásztor Alapítvány Kuratóriuma

ESTI ALKONY

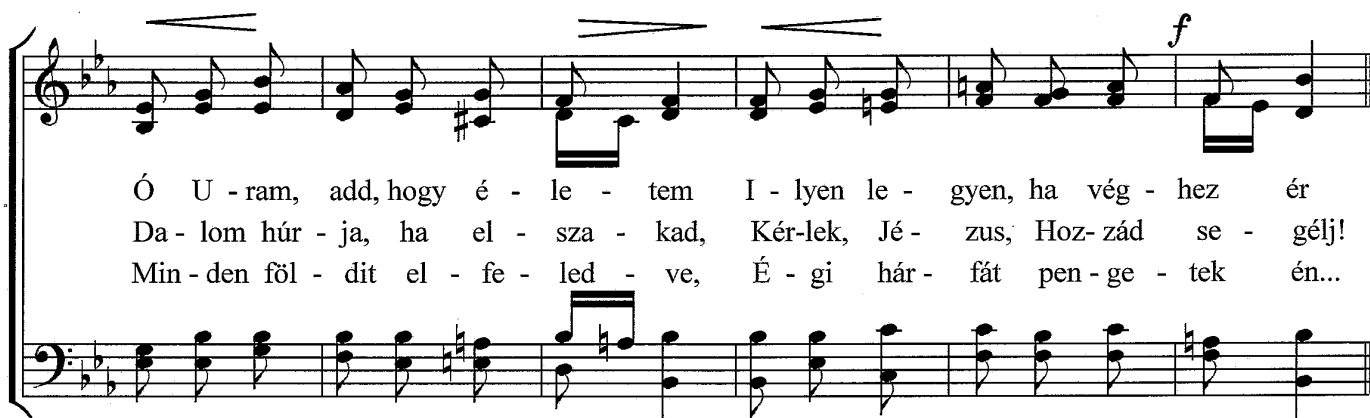
Szöveg: Lázi Sándor

Dallam: Tassi Imre

Andante *mf*

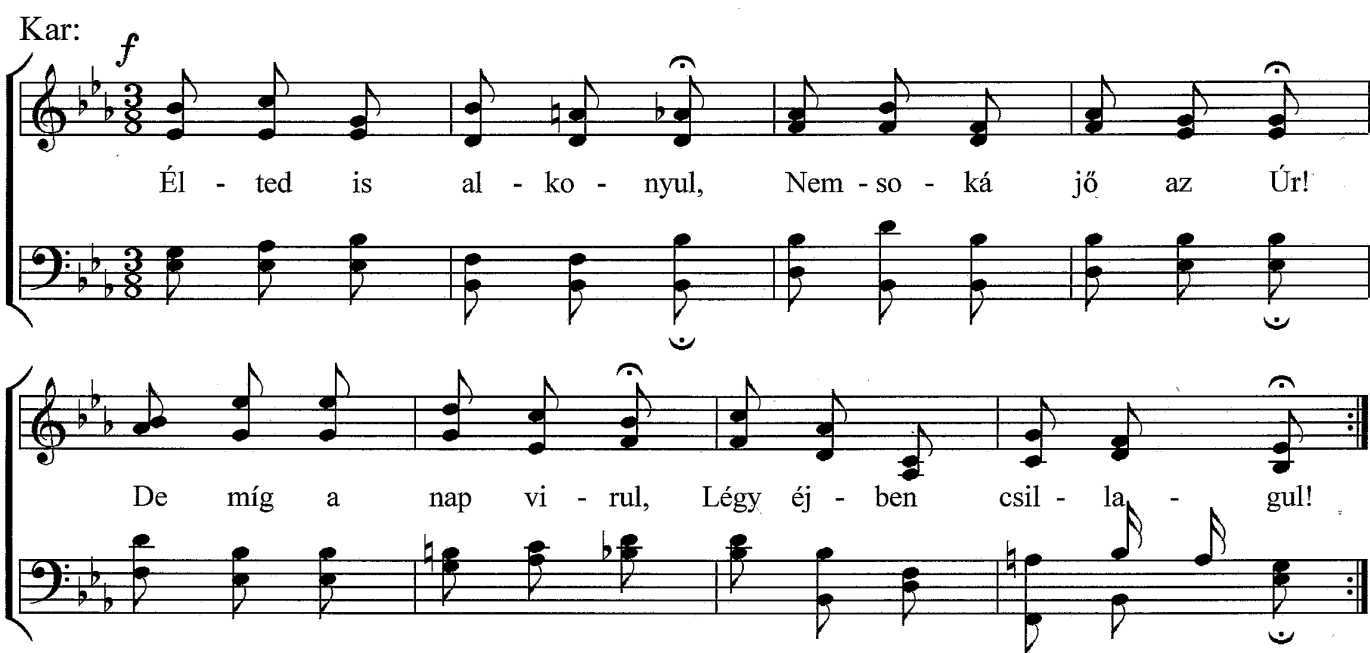

1. O-lyan szép az es - ti al - kony... Mi - kor min - den pi - hen - ni tér.
2. El - hal - kul a kis ma - dár - dal, Az al - konyt fel - vált - ja az éj,
3. Ha majd a mennyben fent le - szek, Hol al - kony - nál is szebb a fény,

Ó U - ram, add, hogy é - le - tem I - lyen le - gyen, ha vég - hez ér
Da - lom húr - ja, ha el - sza - kad, Kér - lek, Jé - zus, Hoz - zád se - gélj!
Min - den föl - dít el - fe - led - ve, É - gi hár - fát pen - ge - tek én...

Kar: *f*

Él - ted is al - ko - nyul, Nem - so - ká jó az Úr!
De míg a nap vi - rul, Légy éj - ben csil - la - gul!

KVÍZKÉRDÉSEK

VAJON KI Ő?

A feladványt készítette: Dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2020. október 31.

A helyes válaszok mellé kérjük beküldeni a pontos igehely megjelölést is.

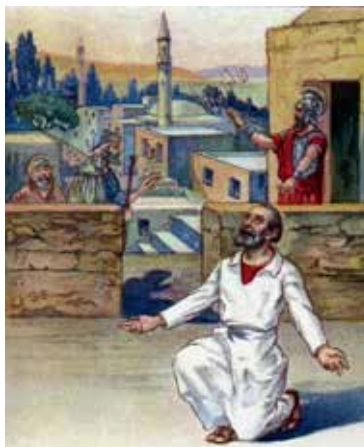
Címünk: Jó Pásztor Szerkesztőség, 1431 Bp. Pf. 171.

A mostani kvízben egy adott személyre jellemző mondatból kell kitalálni, hogy kiről van szó.

1. Az egyik fia, kihasználva az időskorára igencsak megromlott látását, becsapta őt.
2. Ábrahám a nagybátyja, Rebeka pedig a húga volt
3. Egy szörnyű hír hallatán leesett a székről és nyakát szegte.
4. Királyi udvarába majmokat és pávákat is hozatott.
5. Asszony, akit a Biblia prófétának nevez, és azt írja róla, hogy már 84 éve özvegy volt.
6. Ő volt Kajafás főpap apósa.
7. A „mennydörgés fiai”-nak egyike, akit Heródes kivégeztetett.
8. Szidónból származó királylány, később királyné, akit kidobtak az ablakon.
9. Éppen szántott, amikor el lett hívva prófétai szolgálatra.
10. A neve azt jelenti: „Az Úrtól kértem őt”.
11. Római katona, aki látomást látott.
12. Olyan találós kérdést mondott, amit hét napon keresztül senki nem tudott megfejteni.
13. Hadvezér, aki bélpoklos lett.
14. Ő mondta: „Majdnem ráveszel engem is, hogy keresztény legyek”.

Az előző feladvány helyes megfejtése:

- 1 – c: Hebron (2Sám 2,11)
- 2 – d: Patmosz (Jel 1,9)
- 3 – a: Olajfák hegye (Zak 14,4)
- 4 – c: Úc (Jób 1,1)
- 5 – b: Ciprus (ApCsel 4,36)
- 6 – d: Súsán (Eszter 1,2)
- 7 – c: Gáza (1Móz 10,11)
- 8 – a: Bethlehem (1Móz 35,19)
- 9 – b: Dótán (1Móz 37,17)
- 10 – b: Jerikó (Luk 10,30)
- 11 – c: Gát (1Sám 17,4)
- 12 – d: Málta (ApCsel 28,7)

Helyes megejtést küldtek be:

Mészáros Lajos (Albertirsa), Szutor Józsefné (Bp.), és további 57-en.

Lásd a keresztretjtvény-megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.

Gratulálunk!

Túrmezei Erzsébet:

KÍSÉRTÉS

A kék égből halk szellőrezdülésre

úgy hulltak rám aranylő levelek.

Az ősz köszöntött, mert nem vettem észre.

S fülembé súgta: „Megismertelek.”

„Kies tavasz hiába hódított el,

enyém maradt a szíved ritmusa.

Enyém maradt a dalaid zenéje.

Halálba hull a győzelmes tusa.

Valami nagy tavaszi álom éget,

de lábad ősz-avarban botlik el.

Krisztust követnél, égi fényességet.

De föld kötöz és roskadozni kell.

Csak roskadozz, tündöklő eszményképnek
idétlen, torz valósággyermek!

Ha majd a kínlódások összetépnek,
ájultan hullsz a két kezembe te,

s az őszi erdő újra dalra zendül,

sebzett szívedre száz szépség szakad.

Nem, nem én nyújtom ki a kezem érted...

sápadtan, sírva, visszajössz magad.”

Hallgatva mentem át a néma kerten

és minden fájt: a cél, a szép, a szent,

melyet én, nyomorult, kitűzni mertem,

hogy elmaradjak roskadozva lent.

Minden úgy fájt. De akkor jött a Mester.

Karjába vett, mint síró gyermeket.

Szava szelíd kötés volt sebemre:

„Ne higgy neki! Hisz elvégeztetett.

Ősztől és téltől, minden ellenségtől,

önmagadtól is megmentettelek.

Hasztalan hullnak kéklő messzeségből

Szívedre sárgult őszi levelek.”

GYEREKREJTVÉNY

Kedves Gyerekek!

A mostani rejtvényben a személyeket és a foglalkozásukat kell összepárosíttatni. Találjátok meg, kinek mi volt a foglalkozása.

A helyes megfejtést küldjétek be a címünkre:

Jó Pásztor Szerkesztőség,
1431 Budapest, Pf. 171.
Beküldési határidő:
2020. október 31.

A feladványt készítette:
Dr. Sajben Klára

Ábel	sátorkészítő
Demeter	katona
Éli	ötvös
Illés	bíboráros
Kain	pap
Kornéliusz	földműves
Lévi	próféta
Lídia	orvos
Lukács	juhász
Pál	halász
Péter	király
Salamon	vámszedő

Az előző feladvány helyes megfejtése:
„Ne féljetez tehát, ti sok verébnél értékesebbek vagytok.” (Lk 12,7)

Helyes megfejtést küldtek be:

Nagy Sándor (Derecske), Jóföldi Kata (Órbottyán), Dicső Krisztián (Nagyvarsány),
Tóth Napsugár (Fadd), Tóth Jázmin (Fadd), Gyaraki Livia (Békés), Hodozsó Dalma
(Órbottyán), Hégyel Glória Szantina (Dunaharaszti), Sinkovicz Áron (Bp.),
Sinkovicz Eliza (Bp.), Braun Melinda Debóra (Békés)

Gratulálunk!

Túrmezei Erzsébet: AZ ÚR JÉZUS FÁI

*Ott a kedves őszi
napsugárba kint,
gyümölcstől hajol meg
a fák ága mind.*

*Gazdagon, bőséggel
termett meg mindenik.
Hű kertészünk szíve
úgy örül nékik.*

*Az Úr Jézus fáí
emberéletek.
Én is az ő kedves
fája lehetek.*

*Kertjébe fogadta
kicsiny életem,
S csupán egy a vágyam
azóta nekem:*

*Hogyha majd megérint
ősz hideg szele,
állhassak előtte
gyümölcscsel tele.*

 JÓ PÁSZTOR
Kiadja: JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY

PMB 12. PK 60.255/2002/4.

Számlaszám: 11742252-20061533

OTP Bank Rt. • Adószám: 18696619-1-13

Tel.: 06-20/886-0845

Levelezési cím: 1431 Budapest, Pf. 171

E-mail cím: jopasztor@baptist.hu

www.jopasztor.baptist.hu

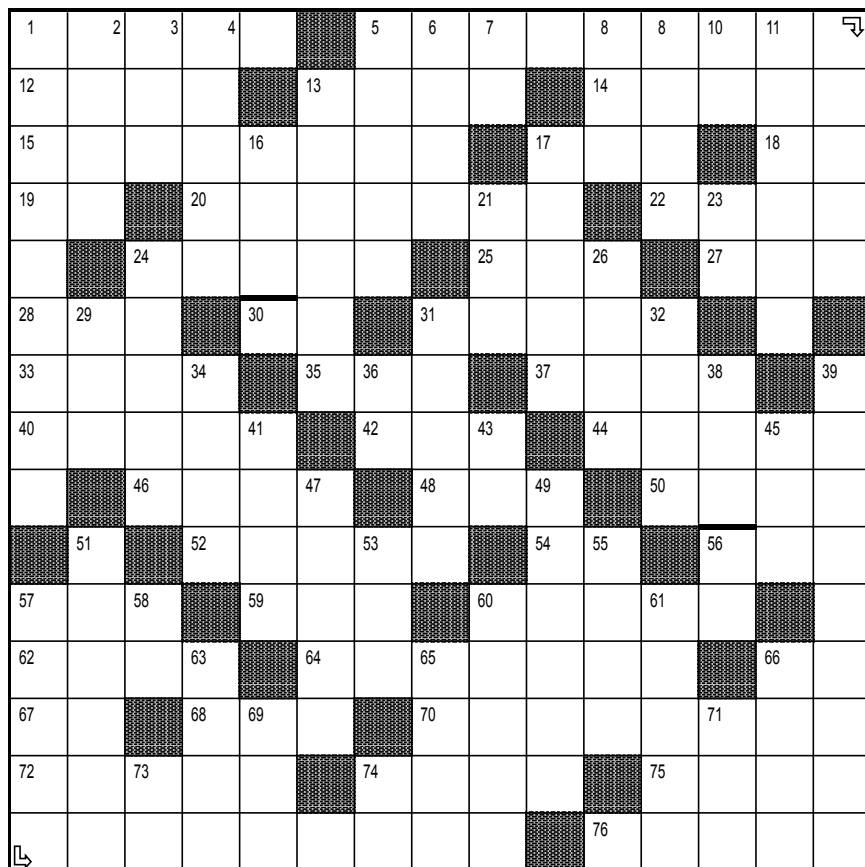
Felelős szerkesztő és kiadó:

Dr. Almási Mihály

Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor

Rejtényszerkesztő: Dr. Sajben Klára

Nyomás: Mátyus Bt. • HU ISSN 1786-268X

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtendő igevers a függőleges 57, függőleges 39, vízszintes 5, vízszintes 42, függőleges 1, alatt található. Megfejtendő az igevers és az igehely.

Az igevers és a rejtvényben szereplő nevek az új fordítás szerint kerültek beírásra, az ettől való eltérést külön jelezzük.

Vízszintes:

1. Innen származik Ámós (Kár. ford.) **5. A megfejtendő igevers harmadik része** 12. Anák város Józsué idejében 13. Kukoricalisztből készült étel 14. A környezet hangulata, összehatása 15. Gyülekezet jelzője, az egyik Páli levél címzettje 17. Amerikai egyesült államok 18. Az ön vegyjele 19. Utak egynemű betűi 20. Innen származik Mikeás próféta 22. Édesség 24. Kalózairól híres tenger 25. E napi – ford. 27. A laurencium és a kén vegyjele 28. Az első asszony 30. Szibériai folyó 31. Énekes lévita, néhány zsoltár szerzője 33. Ing tartozéka 35. Sálaim páros betűi 37. Midjárita vezér Gedeon idejében 40. Ide hurcolták el a filiszteusok a frigyládát **42. A megfejtendő igevers negyedik része** 44. „Az” egyik tömegközlekedési eszköz 46. Valaminek a módja, rendje – ford. 48. Noé egyik fia 50. Fogadalom 52. Nőszírom 54. Ellenérték 56. A kannában van! 57. Oka betűi keverve 59. K-val az elején: híres menyegző helyszíne 60. Nabukodonozor

testőrségének parancsnoka (Kár.ford.) 62. Étel készítés – ford. 64. Saul felesége volt 66. A penge része! 67. Az urán és a kén vegyjele 68. Nála nevelkedett fel Sámuel 70. Az Éden egyik folyója, más néven Tigris 72. Rendetlenség 74. Jól hasadó szürke színű kőzet 75. Sovány ló 76. Régi magyar férfinév – a második magánhangzón ékezetlennel

Függőleges:

1. A megfejtendő igevers ötödik része 2. Istenfélő ember, akit Isten magához ragadt 3. Noé egyik fia (Kár.ford.) 4. Amerikai elnök volt 5. A tizenkét kém egyike (Kár.ford.) 6. Itt lakott Éli és Sámuel – ford. 7. Kiejtett betű 8. Romos egynemű betűi 8. ...tyúk – csillagkép 10. Kioltja az életet 11. Város, ahol Pál meggyógyított egy sántát (Kár.ford.) 13. Hely, ahol Isten vizet fakasztott a kősziklából 16. Szőlőből készült ital 17. Világjáró 21. Fagyalt – németül 23. Nem áll 24. Éléstár 26. Ezt a nevet adta magának Naomi 29. Kínai főzőedény 31. Az egyik kispap 32. A kenkhereai gyülekezet diakonisszája 34. Becézett női név 36. Város, amelyet Józsué 38. Szomorú **39. A megfejtendő igevers második része** 41. Mózes testvére – ford. 43. Folyadék 45. Szlovákia és Norvégia autójel 47. Ezen a hegyen kapta Mózes a tízparancsolatot 49. A kényszermunkák felügyelője Dávid idejében – ford. 51. Egyike annak a két embernek, aki a pusztai

vándorlás után bemehetett az ígért földjére 53. Iráni uralkodó 55. Megijed **57. A megfejtendő igevers első része** 58. Szikla 60. Linda betűi keverve 61. A görög abc utolsó betűje 63. Fajta 65. Nagy jókedvet kifejező szó 66. Itt győzte le Jonatán a filiszteusokat 69. A liter 60%-a! 71. Káposztafajta 73. Mező egynemű betűi 74. Kettőzve: apa vagy nagypapa

Beküldési határidő: 2020. október 31.

A rejtvényt készítette: Dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése:

Én tehát úgy futok, mint aki előtt nem bizonytalan a cél. (1Kor 9,26)

Helyes megfejtést küldtek be:

Lomjánszki Jánosné* (Órbottyán), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Martonné Szepák Margit* (Tahi), Jámor Ferencné* (Debrecen), Székely Irén* (Bp.), Mihály Sándor* (Szada), Laczkovszki Jánosné* (Pesterzsébet), Pető Albertné* (Budakeszi), Gulyás Ernőné* (Újpest), Tulkán Péterné* (Kétegyháza), Tóth Istvánné* (Dunakeszi), Marton Elemér* (Lénárdaróc), Nagy Sándor* (Derecske), Lisztes András* (Albertirsa), Petrik Ádámné* (Órbottyán), Barát Imréné* (Nyíregyháza), Bolemányi Jánosné* (Kiskőrös), Hégely Ferenc* (Dunaharaszti), Lomjánszkiné Torgyik Zsuzsanna* (Kiskőrös), Kovács Sándorné* (Miske), Kissné Kovács Valéria* (Hajdúböszörmény), Gaál Miklósné* (Tard), Laskovicsné Pintér Etelka* (Isaszeg), Lisztes Tibor* (Berettyóújfalú), Nyári I. Lászlóné* (Kaposvár), Szirbucz Mihályné* (Kétegyháza), Horváth Jánosné* (Fadd), Kiss Antal* (Gyula), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Dicső Lászlóné* (Nagyvarsány), Schmal Henrikné* (Balatonszemes), Braun Lajosné* (Békés), Marton András* (Bp.), Kerekes Béláné* (Hajdúsámon), Kovács Sándorné* (Kiskőrös), Sóvágó Antal* (Hajdúböszörmény), Szegedi Gyuláné* (Kiskőrös), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Gyarakai Lászlóné* (Békés), Dan János* (Békés), Döme Károlyné* (Zirc), Jámor Ferencné* (Debrecen), Polányi Károlyné* (Bp.), Káldi Istvánné* (Szentmártonkő), Némethné Tóth Eszter* (Kaposvár), Bató Tiborné* (Ócsa), Grósz Györgyné* (Kétegyháza), Vajda Jánosné* (Orgovány), Hodoszó Rebeka* (Órbottyán), Török Sándor* (Debrecen), Sándor Mária* (Bp.), Nagy Sándorné* (Berettyóújfalú), Vári Györgyné* (Kiskőrös), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Spangenberg Rudolf* (Komló), Varga Lajosné* (Isaszeg), Hodoszó Jánosné* (Méhkerék), Krizsanyik Mária (Nógrádmegyer), Dobos Imre (Bp.), Beneiné Szabó Márta (Hajdúsámon), Neuheiser Jánosné (Borjád), Forrás Ferenc (Bp.)

Könyvjutalomban részesült:

Hodoszó Rebeka (Órbottyán), Lisztes Tibor (Berettyóújfalú), Krizsanyik Mária (Nógrádmegyer), Dicső Lászlóné (Nagyvarsány), Némethné Tóth Eszter (Kaposvár)

Gratulálunk!

Jutalmukat postán küldjük el.